

Радой Киров

Яребицата на Лиса

Веднъж една хитра Лисана яребица тлъста си хвана.

– Добре тая вечер ще се нахраня – си помисли наша Хитрана. – Яребицата за мен е наречена, но ми се иска да бъде опечена.

В своята къща се Лиса прибра, съчки от гората събра, запали печката и после във фурната яребицата беше турната.

Седна да чака край печката Лиса.

Вкусно яребицата замириса.

Да я опита Лисана реши. И тъкмо до фурната да приближи, нещо неприятно случи се тука: някой отвън на вратата почука.

Разбира се, Лисана отвори вратата. Гледа – съседката ѝ опашка подмята и без дори да дочака покана, се намъква при наша Лисана.

– Съседке, какво си, що си, драга? – вика другата Лисана още от прага. – Рекох си тая вечер самичка: „На гости ще ида у мойта кумичка.“

– Добре, добре, съседке мила, погостувай ми, щом си решила.

И съседката – гостенка нежелана – се настанява на дивана. Приказва ли, приказва това онова. А наша Лисана само клати глава.

„Бре, от приказки тая не се умори. Яребицата съвсем ще прегори.“ И към печката често поглежда.

А гостенката едни ги нарежда: че вчера заран уж рано станала, из гората скитала, но нищо не хванала, че една сврака крещи и я дразни... нямали край нейните приказки празни.

През това време наша Лиса си мислела така: „Ако разбере, че яребица пека, и на нея ще трябва да дам. Не, самичка ще си я ям, пък ако ще дори и мъничко да попрегори.“

Дълго гостенката тука стояла.

Най-после си тръгнала, защото разбрала, че съвсем е прекалила.

– Ха със здраве, съседке мила – наша Лиса набързо ѝ рекла и до печката се завтекла.

Отворила на фурната вратата, яребицата извадила с тавата, погледнала я и за главата се хванала – яребицата на въглен била станала.

– Тях – си рекла Лисана наша. – Сама си забърках тая каша. Ако на съседката бях мъничко дала, сега яребица и аз бил яла. А пък аз реших да изхитрувам и гладни сънища нощес ще сънувам.

КРАЙ

© Радой Киров

Сканиране, разпознаване и редакция: moosehead, 2008

Издание:

Приказки от български писатели
Издателство „Български писател“, 1981 г.
с/о Jusautor Sofia

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9153>]